

Poezia Imn lui Stefan cel Mare de Vasile Alecsandri

Vasile Alecsandri a fost un poet militant care a exprimat in versuri idealurile revolutiei de la 1848 si ale Unirii de la 1859. Participand la serbarea organizata la Putna, cu prilejul impliniri a patru sute de ani de la construirea ei, in 1871, a scris un imn inchinat domnitorului Stefan cel Mare.

Imnul este o poezie lirica, in care autorul preamareste patria, o personalitate, eroii, idei marete, evenimente cruciale din viata unui popor, intr-un ton solemn. Numele acestei specii literare este de origine greceasca "hymnos" si are sensul de "cantec de biruinta" de slava.

Fiind un imn inchinat unei personalitati istorice, unui erou al neamului, poezia contine inca din prima strofa o invocatie retorica adresata lui Stefan: "O! Stefan, erou sfant!". Pe parcursul poeziei exista si alte secvente in care domnitorul este invocat fie prin constructii metaforice: "O! soare- nvingator!"; "O! Umbra eroica", fie prin cuvinte cu sens propriu: "O, stefane".

Personalitate domnitorului este scoasa in evidenta in prima strofa prin constructiile "erou al romanilor", "erou sfant", "sublimati glorie" evidentiind curajul, eroismul si dragostea de patrie. Figura domnitorului este situata dintr-un anumit timp si spatiu evidentiata prin epitetul "vechiul tau mormant" si personificarile "Carpatii te pazesc". Imaginea eroului dainuieste peste timp, natura a trecut in eternitate faptele sale.

In strofele a II-a si a V - a imaginea eroului este prezentata din trei perspective temporale: trecut, prezent si viitor. Raportat la trecut, Stefan cel Mare apare ca un luptator neinficat, viteaz, cu dragoste de tara si spirit de sacrificiu, aparator al ideilor crestine. El s-a remarcat si ca om politic, ca un bun diplomat: "Maret in sanul luptelor! si-n pace ai fost maret!"

Insusirile voievodului sunt evidentiata prin antiteza "cu drag - cu dispret" (referitoare la tara si moarte), prin metafora "sanul luptelor" si epitetul maret repetat.

Raportata la prezent, imaginea domnitorului devine un simbol pentru contemporanii poetului, simbolul soarelui datator de viata, al libertatii si al independentei. Amintirea sa dainuieste "peste timp". "In cer apune soarele/.... In veci tu nu apui".

Voievodul a constituit si constituie lumina calauzitoare: "Prin negura trecutului/ O! soare- nvingator./ Lumini cu raze splendide/ Prezent si viitor" .

Imaginea domnitorului este constituita din antiteze: a stinge lumina, trecut - viitor, negura - raze, din metafora "soare- nvingator" .

Raportat la viitor, Stefan apare ca un vizionar care dorea unirea tuturor romanilor: "Visai unirea Daciei/ Cu-o turma si-un pastor" .Visul sau s-a implinit: "Uniti suntem in cugete./ Uniti in Dumnezeu."

Metafora "mare umbra eroica" evidentiata dainuirea in timp a figurii eroice a lui Stefan cel Mare,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

iar dorinta de unitate este exprimata prin metafora "o turma si-un pastor" si epitetul "sacru dor".

Strofa finala reia din prima strofa elemente referitoare la timp si loc, aici are loc legamantul sfant al tuturor romanilor sa duca mai departe gloria strabuna. Prozodia confera muzicalitate solemna. Rima este incrucisata, masura 6-8 silabe, ritmul iambic, iar strofa formata din opt versuri.

Poezia este un imn pentru ca este o poezie lirica in care autorul isi exprima sentimentele de dragoste, de admiratie fata de o personalitate de exceptie a istoriei noastre. In al doilea rand sunt folosite invocarile retorice, adresarea directa si evocarea, realizate prin procedee retorice specifice imnurilor.

Tonul poeziei este avatat, solemn, de cantec de lauda, poetul preamarind insusirile domnitorului.